

Katarínsky hlas

ROČNÍK V.

ČÍSLO 3

DECEMBER 2009

BETLEHEM – LÁSKA, KTORÁ SPÁJA

A je to tu zas. Po roku k nám opäť zavítali Vianoce. Sviatky radosti, pokoja, pohody a porozumenia, ktoré titulujeme len tými najpozitívnejšími prívlastkami - pre mnohých z nás sú tým najkrajším obdobím v roku, pre deti zas dozaista tým najobľúbenejším.

K Vianociam už neodmysliteľne patrí aj vianočná výzdoba, ktorá napomáha vytvoriť tú pravú vianočnú atmosféru a umocňuje dojem z týchto sviatočných chvíľ. Z kresťanského hľadiska zohráva dôležitú úlohu v rámci vianočnej výzdoby Betlehem, ktorý nám sprítomňuje udalosti pred dvomi tisícročiami, a počas vianočných sviatkov sa stáva ozdobou našich kostolov a našich domácností. Dominantou každého Betlehemu sú jasličky s malým Jezuliatkom, nad ktorým pozorne bdie jeho matka Mária spolu so svojím ženíchom Jozefom. Okolo nich sú zhromaždení tí, ktorí prišli, aby sa poklonili svojmu Spasiteľovi a novému Kráľovi, vzdali Mu úctu a odovzdali svoje dary. Tu však možno pri detailnejšom pohľade badať obrovský kontrast – na jednej strane prichádzajú k jasliam jednodu-

chí a biedni pastieri, na strane druhej majetní a vzdelaní mudrci. Napriek tomu, že ide o dve na prvý pohľad protikladné stránky, predsa však majú čosi spoločné. Spája ich dieťa – Ježiš – svojou láskou, ktorá neberie ohľad na bohatstvo, vzdelanostnú úroveň či spoločenský status, ale prijíma každého človeka bez rozdielu, ak o ňu prejaví úprimný záujem. Tento betlehenský výjav nám teda dostatočne dokazuje, že Ježiš má v prvom rade záujem o človeka ako takého, ktorý je ochotný prijať jeho poslanstvo lásky, žiť podľa neho a tým vytvoriť jednotu s Ním a s ostatnými ľuďmi na báze vzájomného porozumenia.

Dúfam teda, že si počas vianočného obdobia pri pohľade na Betlehem všetci uvedomíme, že Ježiš prišiel na tento svet v láske, ktorou spája všetkých ľudí dobrej vôle, ktorou nás nezištne miluje, a skrze ktorú nás obdarúva nádejou.

Ja Vám prajem, aby táto láska naplnila (a to nielen počas Vianoc) Vaše srdcia a prostredníctvom toho zavládol vo Vašich dušiach pokoj, ktorý bude spre-vádzaný pohodou v kruhu najbližších.

Drahí bratia a sestry

Prežívame liturgické obdobie adventu, ktorý je prípravou na dôstojné duchovné prežitie vianočných sviatkov – narodenia nášho Pána Ježiša Krista. Prijmite ho do svojich srdiec a domovov, pozvite ho k vašim štedro a bohato prestretým stolom, aby vaše srdcia a domovy naplnil láskou, pokojom a porozumením. Iba s láskou, pokojom i porozumením v srdci, dokážeme v novom roku 2010 zvládnuť všetky očakávané i neočakávané udalosti, ktoré do našich dní prídu.

Poprosme našu Nebeskú Matku Pannu Máriu a našich nebeských patrónov o pomoc a príhovor u Nebeského Otca.

My kráčame s nadosťou za Pánom Ježišom spolu s jeho Nebeskou Matkou Máriou

Začína kresťanský rok, plný radostného očakávania. Beriem do ruky ruženec a idem od kostolíka naľavo, ku veľkému vodopádu, ku ktorému vedie 130 schodov. Voda sa valí dolu skalami veľkým hukotom a ja mám pocit, že bije na srdcia dnešných ľudí. Ľudia dnešných čias sa niekde neustále ponáhľajú. Nevedia sa zastaviť. Je krásne byť kresťanom. Ten sa zastaví pri modlitbe. Pomaly zostupujem po schodoch a uvažujem. Začína advent, každý kresťan sa pripravuje na príchod Ježiša Krista. Pri pohľade na tento veľký hukotajúci vodopád, zachovávam si ticho vo svojom srdci. Preberám zrnká ruženca a rozmýšľam o prvom tajomstve: „Ktorého si Panna z Ducha svätého počala.“

Uvažujem o príchode Pána Ježiša a prosím Máriu, aby som svojim zdravosťou pomáhala. Už som na 50. schodíku. Aj Mária čakala na príchod Mesiáša. Predstavujem si Máriu veselú, krásnu, v krásnych bielych šatách, s piesňou na perách, ktorá sa mení na modlitbu. Určite povedala. Pane zošli svojej služobnici Vykupiteľa. Príď Duchu Pána. Príď k svojim verným, ktorí Ťa očakávajú. Ako tak, zostupujem po schodoch rozmýšľam. Určite zostáva Mária takto pohrúžená do svojich myšlienok. Predstavujem si, ako ku Márii v plnom jase kľakne anjela. Preberá na seba ľudský výzor. Tento výzor určite pre-

Redakčná rada

sahuje všetko ľudské. Z akého tela je utvorená táto krásna, žiarivá postava. Je to svetlo, ktoré si vzalo farbu tela, očí, vlasov, úst. Toto svetlo sa pohybuje, usmieva, hľadí a rozpráva „Zdravas Mária milosti plná“

Mária vstane a pritisne sa k stene. Jej tvár určite vyjadruje údiv. „Neboj sa Mária. Pán je s tebou. Si požehnaná medzi ženami“ Mária je prekvapená. Bojí sa. Archanjel opakuje „Neboj sa Mária“. „Ja som Garbiel. Boží anjel. Môj Pán ma k tebe posielal.“

„Našla si milosť u Boha. Porodíš syna a dáš mu meno Ježiš.“ Ona hovorí: „Hľa služobnica Pána. Nech sa stane podľa jeho slova.“ Pri uvažovaní o tomto tajomstve som pomaly zostúpila po schodoch. Aké je úžasné, že Mária ani na okamih nezapochovala a slovo sa tak stalo telom. Ja som takto ukončila prvú desiatku radostného ruženca.

Pozerať na veľký vodopád odchádzam smerom nahor do prírody. Rozjímam o druhom desiatku radostného ruženca: „Ktorého si Panna: Pri návšteve Alžbety v živote nosila.“

Predstavujem si Hebron, hornatý kraj. Mária stúpa so svojim somárikom po ceste. Možno, že je to hlavná cesta. Dedina je celkom pekná. Určite sa schyľovalo ku večeru. Asi aj ženy postávali vo dverách pozorovali príchod cudzinky do dediny. Sledujú ju očami a neuspokoja sa, kým nevidia zastaviť sa pred jedným z najkrajších domov v dedine. Mária zosadne zo somárika a priblíži sa ku bráne. Vynorí sa krivajúci starček, asi záhradník, lebo má v ruke motyčku. Otvorí bránu a Mária vstúpi. Povie: „Som Mária, dcéra Joachima a Anny z Nazareta. Sesternica vašich pánov“. Mária sa stretáva s Alžbetou. Veľmi srdečne privinie k srdcu svoju sesternicu, pláčúcu od radosti, že ju vidí. Zostávajú chvíľu v objatí. Alžbeta si položí ruky na zväčšené bruško. Skloní tvár a bledne i červenie sa, ale po krátkom sústredení Alžbeta pozdvihne svoju rozžiarenú tvár a pôsobí celkom omladnutá. Hľadí na Máriu s úsmevom, s úctou, akoby videla anjela, pokloní sa na pozdrav a vyriekne. „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života.“ Čím som si zaslúžila, že ku mne tvojjej služobnici prichádza matka môjho Pána?“ Mária so slzami stekajúcimi ako perly, z usmievajúcich očí, s tvárou pozdvihnutou k nebu zvolá: „Veľbí moja duša Pána“ a pokračuje v chválospeve určite so skríženými rukami na hrudi.

Prichádza Zachariáš, otvorí Alžbeta. Mária sa ukloní a pobožká okraj

jeho bieleho rúcha. Alžbeta podíde k svojmu mužovi, položí mu nežne ruku na rameno a povie mu. „Aj Mária je matkou.“ Teší sa z jej šťastia. A ja so šťastným rozjímaním druhého desiatku končím toto úžasné tajomstvo.

Pomaly kráčam po chodníku s ružencom v ruke, nepočujem hukotajúci vodopád, ale tichými krokmi prichádzam k prameňu životodárnej tekutiny. Osviežim sa. V ruke zvieram najcennejšiu skvost „Svätý ruženec“ a uvažujem o treťom tajomstve: „Ktorého si Panna v Betleheme porodila.“

Predstavujem si znova hlavnú cestu. Pohybuje sa po nej veľa ľudí. Mária sedí na sivom oslovi. Je celá zakrytá hrubým plášťom. Jozef kráča po boku a drží uzdu. Zavše sa spýta. „Si unavená?“ Mária naňho pozrie s úsmevom a vraví. „Nie“. „Skôr ty si unavený, lebo ideš pešo“. „Ó ja?“ „Pre mňa to nič nie je. Len odvahu, čoskoro budeme v Betleheme“. Cestou postretli pastiera, ktorý podojí silnú ovcu a podá hrnček s mliekom Márii. Pastierik pri rozlúčke im povie: „Nech vás Boh sprevádza“. „A tebe nech Boh dá radosť“, odpovie Mária. Jozef mu povie: „Pokoj nech je s tebou.“ Kráčajú po ceste. Vidno rozsiahlu dolinu. V nej hore i dole na miernych svahoch domy. „To je Betlehem. Už sme v Dávidovej zemi Mária. Teraz si odpočinieš.“ Mária chytí Jozefa za ruku a povie s blaženým úsmevom. „Myslím, že nastala tá chvíľa“. Prichádzajú k hostincu, ale tu nie je pre nich miesta. Vychádzajú z hostinca. Akýsi Galilejčan zakričí na nich. Tam vzadu je jaskyňa. Možno, že tam ešte nik nie je. Oni sa ponáhľajú. Je tam veľmi slabé svetlo. Aby Jozef lepšie videl zasvieti lampičku, ktorú vyberie z kapsy. Vojde dnu, pozdrví ho zabučanie. „Poď Mária, je prázdna. Je tu len jeden vól. Lepšie ako nič.“ Mária sa priblíži k volovi. Je jej zima. Položí si ruky na jeho krk, aby pocítila teplo jeho tela. Z Máriinho tela sa uvoľňuje viac svetla. Zrazu klenba trhlín a pavučín, celá čierna a zadymená, vyzerá ako klenba kráľovského paláca. Každý kameň v jaskyni je hroudou striebra, každá škára je jasotom a každá pavučina je drahocenným baldachýnom pretkávaný striebrom. I jašterička spiaca medzi dvoma skalami žiari, ako smaragdový náhrdelník. Svetlo stále silnie. Oči ho nedokážu zniesť. V ňom, akoby závojom rozpaleného svetla vynára sa z neho Mária matka s novonarodeným synom v náručí. Malé ružové a buclaté dieťaťko pohybuje okrúhlymi ručičkami i nožičkami, ktoré by sa zmestilo do kalicha ruže. Ma-

mička sa skláňa, aby pobožkala stred hrude, kde bije jeho srdiečko. Bije i pre nás. Končím tretí desiatok ruženca a uberám sa smerom nahor ku kaplnke. Je zatvorená, ale na dverách kaplnky je krásna modlitba k matičke ustavičnej pomoci. V niektorom Katarínskom hlase ju zverejním.

Cestou ďalej s ružencom v ruke začínam rozjímať o štvrtom tajomstve:

„Ktorého si Panna v chráme obetovala.“

Uvažujem. Zo skromného domu vychádza dvojica. Mladučká Mária v náručí s dieťaťom zavinutým do bieleho plátna. Spoznávam v nej i našu mamičku. Je to stále ona plavovlasá vždy láskavá, vo všetkom, čo robí. Má oblečené biele šaty a zahaľuje ju bledomodrý plášť, na hlave má závoj. Svoje dieťa nesie veľmi pozorne. Dolu ju čaká Jozef s tmavosivým oslíkom. Jozef hľadí na Máriu, usmieva sa. Spolu idú do chrámu. Prichádza kňaz. Mária obetuje dve holubičky. Kňaz kropí Máriu vodou. Mária dáva kňazovi za hrst mincí. Mária obetuje kňazovi dieťa, ktoré sa zobudilo a svojimi nevinnými očkami s prekvapeným pohľadom niekoľkodňového novorodenca sa obzerá dookola. Kňaz ho berie do náručia a s vystretými rukami ho pozdvihne smerom ku chrámu. Obrad je dovŕšený. Kňaz vracia dieťaťko matke a odchádza. Sú tam ľudia, ktoré sa zvedavo prizerajú. Medzi nimi si ťažkým krokom razí cestu zhrbený starček, opierajúci sa o palicu. Musí byť určite veľmi starý, možnože má aj osemdesiat rokov. Priblíži sa k Márii a požiada ju, aby mu dala na chvíľu maličkého. Mária mu s úsmevom podáva dieťa. Je to Simeon. Vezme dieťa a pobožká ho. Ježiš sa na neho usmeje. Vyzerá to, akoby si ho zvedavo prezeral. Starček plače od radosti. Slzy sa perlia na jeho dlhej bielej

brade, ku ktorej Ježiš nahaľuje rúčky. Mária a Jozef sa usmievajú, i prítomní, ktorí chvália krásu maličkého.

Máriin úsmev pohasne a jej tvár zbledne, keď jej Simeon oznámi bolesť. Hovorí: „Mária náš Boh ti dá srdce z prečistého zlata, aby si odolala moru bolesti, pre ktorú budeš najväčšou ženou stvorenia, matkou.“

Pomaly kráčam ďalej v tomto čarokrásnom kúte prírody. Nachádzam ďalšiu kaplnku, kaplnku sv. Jozefa. Stojí na rozhraní Liptova a Oravy. Mám pocit, akoby aj nás sv. Jozef hľadal, ako keď hľadal strateného Ježiša cez Veľkonočné sviatky.

Začínam rozjímať pri tejto kaplnke nad piatym tajomstvom radostného ruženca: „Ktorého si panna v chráme našla.“

Mária musela vo svojom srdci cítiť veľkú úzkosť, keď sa spojili zástupy mužov a žien a ona zistí, že nie je Ježiš s Jozefom. Mária si myslela, je s Jozefom, Jozef naopak je s Máriou a tak sa spokojne vracali domov z Veľkonočných sviatkov. Až keď boli veľmi ďaleko zistili, že Ježiš sa im stratil. Hovorí si: „Vrátíme sa do chrámu, do Jeruzalema. Mária sa nepustí do tvrdých výčitiek voči svojmu manželovi. Všetky ženy by to určite urobili. Mnoho žien to robí pre omnoho menšie veci. Medzi ne patrí i ja. Zabúdajúc, že muž je vždy hlavou rodiny. Bolesť, čo sa zračila na tvári Márie zasiahne Jozefa viac než akákoľvek výčitka. Ale Mária neprepadne dramatickým scénam. Pre omnoho menšie veci to robíme my ženy. Často chceme, aby si nás ľudia všimli a ľutovali nás. Mária bolesť je očividná z chvenia sa, ktoré sa jej zmocnilo. Z bledej tváre, z rozšírených očí, takže to dojíma viac ako akákoľvek scéna plná náreku a kriku. Únava ani hlad ju nezastavuje. Vracia sa späť. Je večer, prichádza noc. Nezáleží na tom. Každý krok ju vedie späť k Jeruzalemu. Zastavuje karavány, pútnikov. Vypytuje sa. Jozef ju nasleduje, pomáha jej. Deň cesty späť a potom hľadanie po meste plné útrap a námah. Kde len môže byť Ježiš? Hľadať dieťa v chráme nemalo zmysel. Čo by mohlo dieťa v chráme robiť? Keby tam bolo, určite by kňazi vyvesili oznam na bránu. Ale tam nebol nijaký oznam. Nikto v meste nevedel o tomto dieťati. Krásne? Plavovlasé? Uraštené? Mária z posledných síl vchádza do chrámu. Beží úbohá mama tam, kde počuje detský hlas. Ježiš vyučuje.

Mária je Panna múdra!“ ale tenoraz zármutok zvíťazil nad zdržanli-

vosťou. Je ako prival, ktorý sa rúti cez všetko. Beží synovi objíma ho, zloží dolu zo stoličky, postaví na zem. Zavolá! „Ó prečo si nám to urobil?“ už tri dni ťa hľadáme. Tvoja mamka umiera od bolesti syna. Tvoj otec je zničený od únavy. „Prečo Ježiš? Prečo?“

Uvažujúc nad týmto piatym radostným tajomstvom sa nepýtame tých, ktorí sú povolani. Zanechajú všetko a nasledujú Boží hlas. Nad pozemským otcom a matkou je Boh, Božský otec. Jeho záujmy presahujú naše. Jeho city sú nadriadené nad všetkým ostatným.

Končím modlitbu posvätného ruženca. Ani som sa nenazdala a príroda okolo mňa sa zahaluje do nočného ticha. Cestou naspäť sa modlím za sv. Otca a jeho úmysly. V duchu mu ďakujem, že vyhlásil Rok kňazov. Do temnej noci posielam za nich modlitby, aby došli až ku tebe Bože a uvažujem aký je Boh dobrý. On sa postaral, nechce dovoliť, aby jeho učenie, jeho život, jeho veľké milosrdenstvo pre človeka, padalo do priepasti beznádeje. Tu sú naši kňazi Mária synovia“ Touto cestou chcem poďakovať aj Vám vdp. František, že nás vediete láske k Bohu cez Matku Máriu. Objavili sme vo vás velebu toho, čo je pri svätení kňaza navyky vložené. Lásku. Aj keď už začína drsnosť zimy a chladu, pred ktorým sa každé dvere zatvárajú. Nech narodený Ježiško, jeho maličké srdiečko, jeho každý úder je darom lásky pre vás, ktorá nech nikdy nevyhasne. To Vám zo srdca želáme náš duchovný otec. Aj Vám milé sestry a bratia. POŽEHNANÉ SVIATKY POKOJA.

H.H.

Listujeme v kronike

Na posledný májový pondelok 30.5.2005 sa uskutočnila púť do Turzovky – ku Panne Márii Turzovskej. Autobus viedol Miroslav Kojš. Zúčastnilo sa 37 ľudí aj s vdp. Františkom Čurejom. Zážitok to bol veľmi dobrý, naša duša sa ešte viac povzniesla k úcte Panne Márii.

V mesiaci máj vo farnosti sa konali májové pobožnosti. Ruženec sa modlili deti. Z papiera sa urobila ryбка a deti zúčastnené na pobožnosti na nej lepili šupinky. Rybka nebola celkom naplnená, čo znamenalo, že niektoré deti zanedbávali túto pobožnosť. Rybku nakreslila Slávka Kojšová a Janka Štepaniaková.

Na sviatok Ducha Svätého vo farnosti bolo prvé sv. prijímanie. Prvé sv.

prijímanie prijali : Veronika Parižeková, Alžbeta Šabláturová, Martin Lašák, Jakub Bálek a Tomáš Gonšenica z Liptovského Mikuláša.

26.5.2005 – Božie Telo- procesia po dedine – štyri oltáriky, pred domom Slosiarikových, Kojšov a Gromských.

3.6.2005 – odpust Božského Srdca v kaplnke na Dlhej Lúke. Sv. omša bola o 17:00 hod.. Celebroval ju kaplán z Liptovského Mikuláša. Chutnú večeru pre kňazov pripravila kantorka Anna Galicová.

Pani Elena Štepaniaková darovala do farského kostola zelený ornát (10.6.2005), ktorý sama ušila.

10.6.2005 – zasadanie farskej rady. Body programu boli rekonštrukcia kostola a farskej budovy.

13.6.2005 sa po prvý krát na fare zišla redakčná rada časopisu „Katarínsky hlas.“ Na tomto sedení sme sa dohodli, že tento Katarínsky Hlas bude adresovaný pre všetkých obyvateľov našej obce, v ktorom sa zvýrazní prežívajúce liturgické obdobie, rozšíri sa prostredníctvom neho úcta k Panne Márii, bude informovať o daniach vo farnosti a taktiež sa snažiť osloviť mladých a deti. Časopis vo farnosti je vydávaný vďaka pani Eleny Harychovej., za čo jej patrí naša veľká vďaka.

Na odpust sv. Ladislava v nedeľu 26.6.2005 bol pozvaný náš pán farár celebrotvať sv. omšu. Pri tejto príležitosti sa veriaci z Kvačian rozhodli uskutočniť odpustovú procesiu do Liptovských Matiašoviec.

22.6.2005 – brigáda pri kaplnke na Hlinisku. Zúčastnili sa jej : Manželia Dušan a Elena Harych, Betka Tylková, Marta Ďuroňová, Viera Staníková, Anna Glončaková s dcérou Mirkou, Simona Báleková a Anna Galicová. Na kaplnke sa natierala striežka, opíli sa konáre na lipe. Kaplnku obielili manželka Marta a Eduard Kojš. Kaplnka sa vyzdobila. Do poriadku sa dal aj kríž na Suchej.

V deň procesiovej púte do Liptovských Matiašoviec náš pán farár pri kostole nám dal požehnanie. Po požehnaní sme šli spevom dole Kvačanmi ku kaplnke Sedembolestnej Panny Márie na Hlinisko a poza horu do Liptovských Matiašoviec. Pri kostole v Liptovských Matiašovciach pútnikov z Kvačian privítal pán farár Marcel Šiškovič. Po odpustovej omši sa procesia pobrala smerom ku krížu na Suchú a zakončila sa vo farskom kostole v Kvačanoch. Bolo by chvályhodné keby takáto púť do susednej farnosti sa pre nás stala samozrejmosťou.

bosí, a tak ako iní i my sme sa modlili ruženec našou lúbeznou Slovenčinou. Keď sme prišli na vrch stáli sme niekoľko minút pod bielou sochou Panny Márie v tichom rozjímaní.

Na večer bola naplánovaná eucharistická adorácia. Ľudia, zo všetkých končín sveta sa schádzali na priestranstve za kostolom.

Ešte pred tým o 17. hodine poobede sme sa spoločne schádzali na tomto spomínanom priestranstve za kostolom k modlitbe posvätného ruženca. Začínal sa modlitbou radostného ruženca a pokračoval bolestný ruženec. Pri treťom desiatku bolestného ruženca sme sa stíšili a srdcom sme prežívali prítomnosť Panny Márie, Kráľovnej pokoja. Po skončení bolestného ruženca pokračovala úcta k našej Nebeskej Matke spievanými lorenskými litániami.

Zdá sa, že Máriu počuť až na samý okraj Zeme. Volá ľudí k návratu života v Bohu a s Bohom. O 18. hod hlas zvoňa kostola sv. Jakuba pozýva na Pánovu hostinu. Hlas zvonov a tlkot našich srdc nás pritiahli bližšie, zblížili do tajomstiev, ktoré ohlasujú. Áno medžugorské zvony vstupujú do našich uší i do hĺbky nášho srdca.

Za účasti asi 10 tisíc ľudí a 48 prítomných kňazov sa začala slúžiť sv. omša. Na oltári pod spôsobom chleba a vína sa obetuje Pán Ježiš za nás. Spolu s prítomnými kňazmi obetujeme sv. omšu za to, čo človek cíti vo svojom srdci. V hĺbke svojho srdca svoje prosby posielame ako šípy na rodné Slovensko, za naše rodiny, za celý Slovenský národ. Našich kňazov kladieme na oltár a vprósujeme pre nich

dary Ducha svätého, sledujúc jednotlivé časti sv. omše s vrúcnu modlitbou.

S myšlienkou, že viac ľudí sa lepšie oduševňuje za Kristovu vec. Osamotený človek slabne vo viere. V Medžugorii sv. omša rozveselí srdce človeka. Naraz sa v človeku zrodí túžba žehnať ľudí.

Asi 48 kňazov zostupujú od oltára a rozdeľujú chlieb, záruku budúcej slávy a potom sa znova vracajú ku sv. omši.

O 21. hod. sa uskutočňuje už spomínaná adorácia. Priestor za kostolom sa zaplňa znova ľuďmi. Bolo úplne ticho. Za obetným stolom svietilo svetlo, ktoré osvetľovalo Najsvätejšiu sviatosť oltáru. Bolo tu jediné svetlo. Všade naokolo bola tma. Kňaz viedol adoráciu pred Ježišom v krátkych modlitbách v rôznych jazykoch. Všetko to bolo dojemné. V tme osvetlená Najsvätejšia sviatosť nám ponúkla myšlienku, že Ježiš je svetlom. Tu v hĺbke svojej duše sme mohli povedať Ježišovi všetko. Bolo počuť vzdychy, padali slzy radosti, vďačnosti i prosby. Áno Ježiš je svetlo, a kto ho nenasleduje bude žiť v temnote. Dojalo nás to. Bolo krásne tam byť.

Okolo kostola bolo tiež veľa kňazov z celého sveta. Spovedali veriacich. Odohrávajú sa tu rôzne príbehy. Môže tu človek vyplakať celé svoje utrpenie.

Je úžasné stretnúť na ceste mladíka s ružencom v ruke, alebo starenku čo medzi prstami preberá zrníčka ruženca. Videli sme, ako mladý otec pomáha svojej maličkaj dcérke spojiť rúčky v modlitbe i mladého muža, ako nesie spiace dieťa k požehnaniu pri sv. prijímaní.

Navštívili sme Oázu ticha, komunitu Čenakolo i Kamenný zámoček, ktorý slúži ako oddych pre kňazov.

Hlbokým zážitkom bol pre nás spoločný výstup na Križevac. Po kamenitejšej ceste pešo sme sa modlili, pripomínali si cestu z Betlehema na Kalváriu. Pri výstupe nás čakali jednotlivé zastavenie Križovej cesty. Pomaly sme vystupovali na vrchol v spojení s Ježišovým utrpením. V nemom mlčaní sme znova otvorili svoje srdcia Ježišovi. Vyplakali sme svoje hriechy a obohatení novými zážitkami, vrátili sme sa späť do kostola sv. Jakuba s myšlienkou, že treba otvoriť dvere Panne Márii a ona nás dovedie k Ježišovi.

Takto sme strávili 5 krásnych dní v Medžugorii aj s našim duchovným otcom.

Domov sme sa vrátili naplnení Božími milosťami, ktoré sme odovzdali ostatným veriacim z farnosti.

Helena Harychová

Nechceme byť ako ľudia z reklamy

V dnešnej dobe vníma mnoho ľudí (a to najmä mladých) Vianoce aj prostredníctvom reklamy. Tá sa stala fenoménom, ktorý v súčasnosti vo veľkej miere dokáže ovplyvňovať náš život, a nie je tomu inak ani počas týchto sviatkov. Reklamní tvorcovia každoročne pripravujú v rámci tohto obdobia množstvo zaujímavých televíznych šotov, ktoré sa nám prihovárajú pútavým textom, poväčšine podfarbeným chytľavou melódiou, a nimi sa snažia osloviť diváka. Ani tento rok, samozrejme, nie je výnimkou a televízne obrazovky na nás opäť každodenne chrlia kvantum sugestívnych reklám. Iste mi dáte mnohí za pravdu, že sa v tomto smere stala tento rok víťazom tá, v ktorej skupinka spievajúcich „santaklausov“ prináša rôzne správy nič netušiacim ľuďom. Tí sú značne zaskočení týmto dianím a po vypočutí si daného odkazu, ktorý sa týka chúlостivých momentov ich života, zostávajú v zajatí trápnej situácie. Podobne zaskočení ako adresáti týchto správ zostali určite aj pastieri v tú presvä-

tú noc, keď sa im zjavil anjel a zvestoval im veľkú novinu: „Dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Spasiteľ – Kristu Pán“. No a dozaista na tom boli rovnako i mudrci, keď spozorovali na oblohe dovedy nevidaný úkaz - jasne žiariacu hviezdu, ktorá ohlasovala príchod Božieho Syna na zem.

Na rozdiel od aktérov spomínanej reklamy však ani pastieri, ani mudrci nemali dôvod po prvotnom zaskočení zahanbene stáť v objatí trápnej chvíle, lebo správa, ktorá im bola zvestovaná, nemala kompromitujúci obsah, ale obrovský význam a hodnotu nielen pre nich, ale pre celé ľudstvo. Nebola pre nich potupením, naopak, bola pre nich radostným zvestovaním príchodu Svetla, ktoré prináša vyslobodenie a nádej. Bola pre nich impulzom aktívnej reakcie na hlas Božích poslov, ktorá sa zakladala na rozhodnutí v zmysle tejto zvesti vyhľadať dieťa, Spasiteľa sveta, nového Kráľa všetkých kráľov, a vzdať mu patričnú úctu a poklonu.

Aj nám všetkým ponúka tento via-

nočný čas priestor, aby sme aj my v podobnom duchu ako pastieri a mudrci načúvali hlasu nebies, ktorý nám ohlasuje túto veľkú a radostnú novinu, zobrali ju na vedomie, vpustili ju do svojich srdc a aktívnym prístupom si uctili príchod Syna človeka na tento svet, ktorý prišiel aj preto, aby nás uchránil od načúvania posolstiev, po ktorých zostávame zaskočení bezradne a zahanbene stáť podobne ako ľudia z reklamy.

-LG-

Podakovanie

V mene nás i svadobných hostí vyslovujeme podakovanie cirkevnému speváckemu zboru z Kvačian, pod vedením pani Parížekovej, za neopakovateľný zážitok a atmosféru, ktorú vytvorili v rím.-kat. kostole sv. Ladislava v Liptovských Matiašovciach pri príležitosti nášho sobáša dňa 19. septembra 2009 a tým umocnili vážnosť tejto chvíle.

Pán Boh zaplať!

Martina a Michal Bálekovi

Rekonštrukčné práce v interiéri kostola a na farskom úrade vykonané v tomto roku

8. mája sa začalo s upratovaním zvonic. Všetko sa tam odtiaľ zlikvidovalo a pracovným vysávačom, ktorý zariadil Marián Tylka, sa všetok vtáci trus povysával. Bola to veľmi prašná práca. Všetkým, ktorí sa brigády zúčastnili, bolo nás asi 8, úprimné Pán Boh zaplať.

22. mája nám z Bratislavy doviezli lešenie, ktoré nám kúpu aj dopravu zariadil p. Hyrner.

Sme mu zaň veľmi povďační, lebo to, čo už máme, tiež jeho zásluhou, by nám bolo do svätyne málo. Ochotné ženy a chlapi, ktorí šli z hory z Urbáru, nám ho pomohli poskladať, za čo sme im tiež veľmi povďační.

25. mája nám lešenie firma Jaroslava Báleka postavila.

15. júna, o niečo neskôr ako bolo dohodnuté, prišli reštaurátori. Začali súčasne robiť fresky nad sakrestiou vo svätyni a dokončievali tiež za hlavným oltárom.

V tomto mesiaci sa zakúpila a doviezla tiež plechová garáž, ktorú zmontovala firma, ktorá ju doviezla a osadila ju firma J. Báleka. Garáž nám slúži na uskladnenie lešenia, dielcov a iného väčšieho materiálu.

22. júna firma J. Báleka začala s čistením pôjdu nad svätyňou a tiež ho vyspravila a oteplila. V polovici augusta firma J. Báleka začala robiť okolie farského úradu. Urobila sa zámocká dlažba na dvore, pred garážou, a pred bránou na parkovanie áut. Obielil sa cokel, ktorý bol vlni kvôli vlhkosti rekonštruovaný a taktiež sa premaľovali na farskom úrade aj vonkajšie steny. Vnútri farského úradu sa prerobil kobuz a vymaľoval sa byt p. farára.

Začiatkom tohto mesiaca reštaurátori zložili už vrchnú časť hlavného oltára a p. akademická maliarka začala s výskumom oltára. Dorobila sa sväty-

ňa, takže Vianočné sviatky prežijeme už v peknom vymaľovanom kostole.

Okrem týchto prác sa obnovil kríž na Suchej pri kostole na Dlhej lúke a pribilo sa nové umučenie na kríži cintoríne na D. Lúke. Čaká nás na jar preložiť kríž pri obchode v Kvačanoch, nakoľko tento je už nahnitý. Všetkým ochotným veriacim za prácu úprimné Pán Boh zaplať.

Všetci si poprajme hlavne veľa zdravia a síl, aby sme s takým elánom, ako sa robí doposiaľ vstúpili do ďalšieho nového roku.

Nech Božie dieťa, ktoré príde na svet donesie do našich rodín veľa lásky, pokoja a Božieho požehnanie.

Ospravedlnenie

Ospravedlňujem sa za nesprávny údaj z minulého Katarínskeho hlasu, že kreslo pre p. farára, ktoré zariadila p. Kmetová Miroslava, je nie od firmy Serek, ale od firmy p. Krišku. Ďakujem

predsedníčka FR V. S.

Duchovný život v našej farnosti (pokračovanie)

V septembri sa začal nový školský rok. Bol to aj začiatok prípravy na birmovku pre budúcich birmovancov. Prvé stretnutie bolo 12. 9. 2009, na ktorom sa dohodli, že sa budú schádzať každý piatok v týždni. Jedna časť katechézy je počas sv. omše miesto kázne, kde sa veľa z nej poučíme aj my ostatní a druhá časť pokračuje polhodinu po sv. omši.

Od 10. 9. 2009 t. j. štvrtok, kedy sa koná pred sv. omšou adorácia, sa okrem modlitieb k Oltárnej Svätosti, modlíme aj litánie za silu v boji so zlým duchom v našej farnosti. Tiež v tento deň na sv. omši počas obetovania sa nespieva, ale jedna osoba, obyčajne p. Harychová, prečíta za ambónom modlitbu za uzdravenie našich rodín.

Počas mesiaca september niektorí veriaci z našej farnosti mali radosť, iní prežívali veľký smútok. Dva manželské páry prijali sviatosť manželstva a traja veriaci, všetci ešte v zrelom veku, nás opustili z pozemského života.

Sviatosť manželstva prijala 5. 9. 2009 Gabriela Adámková a Lubomír Šimovček v kaplnke na Dlhej Lúke a v susednom kostole sviatosť manželstva prijali Michal Bálek a Martina Pitlaničová v Lipt. Matiašovciach. Sviatosť im p. farár preto vysluhoval v susednom kostole, lebo vo svätyni je u nás posta-

vené lešenie. Miništranti aj spevokol bol z Kvačian, ktorému poslali aj písomné poďakovanie, ktoré uverejňujeme v tomto čísle Katarínskeho hlasu.

4. 9. 2009 nás náhle opustil František Hajurka vo veku 69 rokov, 24.9. vo veku 67 rokov po ťažkej chorobe zomreli p. MUDr. Ivan Klepáč a 29.9.- 64 ročná Mária Galicová.

Október, okrem toho, že je to mesiac úcty Panne Márii Ružencovej, je pre nás, ktorí sme boli v Medžugorii veľmi významným mesiacom, na ktorý budeme dlho spomínať.

Od 5. 10. do 12. 10. 2009 sme tam strávili pekný, duchovný týždeň, spolu aj s našim duchovným otcom. Okrem neho sme mali vedúcu zájazd p. Gitku Farbiakovú z Dolného Kubína, spolu aj s veriacimi z Oravy a dolného Liptova. Z Kvačian nás bolo 28. Program zájazdu bol vedúcou naplánovaný, ale náš vdp. farár nám okrem toho pripravil ešte ďalší program po duchovnej stránke, ktorý sme každý deň prijímali s veľkou ohotou. Z každého dňa sme sa veľmi tešili, veď sme predsa tam boli stále s našou Nebeskou Matkou Pannou Máriou.

Koniec októbra bol trošku kultúrny. P. farár s mladými mamičkami, niektoré aj s manželmi, navštívili opäť predstavenie v Spišskej Novej Vsi s názvom „Všetko pre mužov.“ Bolo ich 18. Cestu

a vstupné si hradil každý sám. Všetkým sa divadlo veľmi páčilo.

1. november „Deň všetkých svätých“, sme okrem sv. omše zasvätili aj návštevu na miestnych cintorínoch. V Kvačanoch nás prekvapil nový veľký kríž. Dal ho urobiť obecný úrad firme p. Jožka Čendulu. Dodatočne zakúpili a založili aj nové umučenie, lebo staré bolo veľmi malé. Obecnému úradu aj firme úprimné Pán Boh zaplať.

Liturgický rok sme zakončili Nedeľou Krista Kráľa a zároveň sme mali aj v našej farnosti odpust. V nedeľu predsedal náš p. farár, ale v stredu vo sviatok sv. Kataríny nás navštívil p. dekan, ktorý o 18. hod spolu aj s našim p. farárom mal sv. omšu a kázeň.

V sobotu 5. decembra na večernej sv. omši o 17. hod zavítal medzi nás sv. Mikuláš, ktorý deti obdaril balíčkami so sladkosťami. Ostatní od Mikuláša dostali malé madailónky s Pannou Máriou, ktoré im rozdal p. farár a pri odchode domov si mohli vziať na čítanie knižočky o Medžugirii a rôzne listy s náboženskou tematikou.

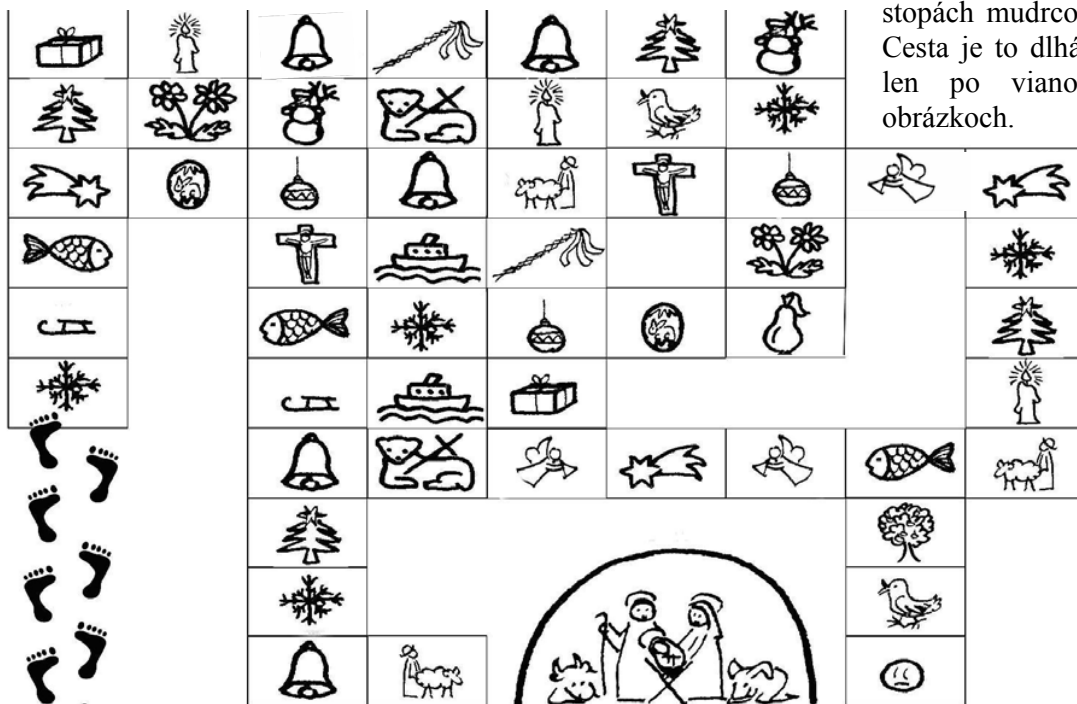
Začal sa advent, ktorým sa pripravujeme na príchod Pána Ježiša na svet. Prijmeme ho aj my do našich rodín, našich srdc a našich duší tým, že sa každý z nás veriacich zúčastní sv. spovede, prijme sviatosť pokánia a tak bude maša farnosť skutočnou farskou rodinou a spoločne privítame na svet nášho Spasiteľa Ježiša „Krista.

Predsedníčka FR V. S.

Niečo pre deti

Milé deti, sme v období, keď očakávame príchod malého Ježiška. Preto sme pre Vás pripravili niekoľko zábavných úloh, ktorými skrátime dlhý čas čakania.

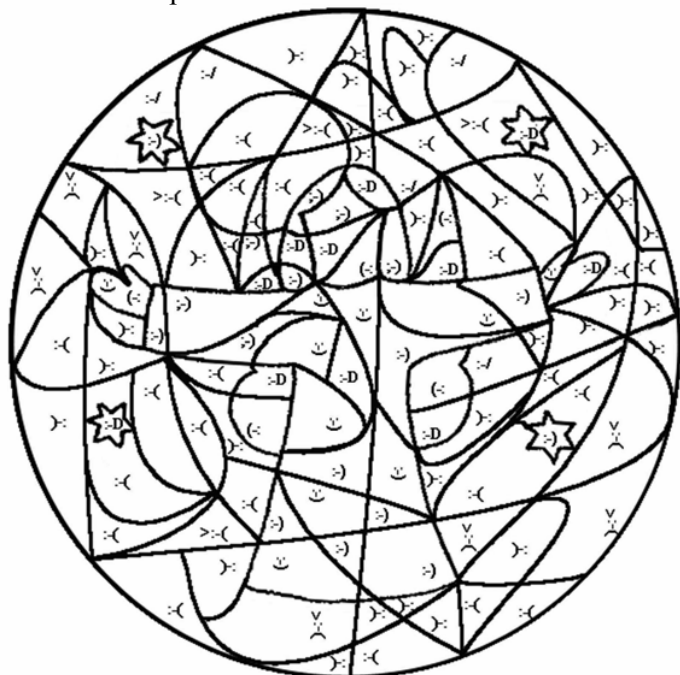
Cesta do Betlehema: Vydaj sa po stopách mudrcov za sv. Rodinou! Cesta je to dlhá a spleť – vedie len po vianočných a zimných obrázkoch.

Keď všetky postupne vyfarbiš – Máriu, Jozefa a Ježiška určite nájdeš.

Keď sa pastieri dozvedeli o tom, že sa neďaleko Betlehema práve narodil Ježiš, rýchlo sa ponáhľali nájsť to miesto. Kto bol tým poslom, ktorý im o dieťaťku povedal?

Dozvieš sa to, keď políčka s veselými tváričkami vyfarbiš žltou farbou a so smutnými tváričkami tmavo modrou farbou.

Ježiš prichádza na svet

Boh poslal ľuďom svojho Syna – záchrancu. Vybral mu matku Máriu.

Obdaroval ju najväčšou dobrotou a svätosťou. Poslal k nej anjela Gabriela. Tej jej oznámil: „Zdravas Mária! Staneš sa matkou Božieho Syna.“ Ona súhlasila. Od tej chvíle Boží Syn, náš Vykupiteľ, začal žiť pod srdcom Panny Márie. Vykupiteľ, Boží Syn, sa narodil v maštálke v Betleheme. Tým, že bol božím synom tak nebol obyčajným dieťaťom.

Nebeský otec to sám zjavil. K pastierom poslal anjelov. Mudrcom to oznámil jasnou hviezdou. Prišli sa mu pokloniť a dať mu vzácne dary. Neskôr rodičia malého Ježiška priniesli do chrámu.

☺☺☺ ZAPAMÄTÁME SI ☺☺☺

1. Ježiš je Boží Syn
2. On je prisľúbený Vykupiteľ sveta

